

Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. 256, s. 1) oraz art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków przejściowych przyjętych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 293, s. 3) — Zamrożone, uzyskane przez mechaniczne usunięcie mięsa z tkanek przylegających do kości kurczaków, mięso odkostnione mechanicznie — Klasyfikacja do pozycji 0207 14 10 (zamrożone kawałki z ptactwa z gatunku *Gallus domesticus* [kurczaków, bez kości] lub do pozycji 0207 14 99 (zamrożone podroby z ptactwa z gatunku *Gallus domesticus* [kurczaków], pozostałe) Nomenklatury Scalonej — Opłata z tytułu nadmiernych zapasów produktów rolnych znajdujących się w posiadaniu przedsiębiorców — Ustalenie ilości zapasów do przeniesienia i nadmiernych zapasów w celu nałożenia tej opłaty

Sentencja

- 1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. należy interpretować w ten sposób, iż produkty takie, jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, składające się z zamrożonego mechanicznie odkostnionego mięsa uzyskanego przez mechaniczne usunięcie mięsa z tkanek przylegających do kości kurczaków i przeznaczone do spożycia przez ludzi powinny być klasyfikowane do podpozycji 0207 14 10 Nomenklatury Scalonej.
- 2) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków przejściowych przyjętych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 230/2004 z dnia 10 lutego 2004 r. nie sprzeciwia się przepisowi krajowemu takiemu jak art. 6 ustawy o opłacie z tytułu nadmiernych zapasów (*Üleliigse laovaru tasu seadus*) zmienionej ustawą z dnia 25 stycznia 2007 r., zgodnie z którym nadmierne zapasy danego przedsiębiorcy są określane poprzez odjęcie od zapasów rzeczywiście posiadanych w dniu 1 maja 2004 r. zapasów do przeniesienia definiowanych jako średnia ilość zapasów posiadanych w dniu 1 maja każdego z czterech lat poprzedzających pomnożona przez współczynnik 1,2 odpowiadający wzrostowi produkcji rolnej zaobserwowanemu w zainteresowanym państwie członkowskim w tymże okresie czterech lat.
- 3) Rozporządzenie nr 1972/2003 nie sprzeciwia się pobieraniu opłaty z tytułu nadmiernych zapasów danego przedsiębiorcy, nawet jeżeli jest on w stanie wykazać, że nie osiągnął zysku ze sprzedaży tych zapasów po dniu 1 maja 2004 r.

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 października 2009 r. (wniosek o wydanie przeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret — Dania) — NCC Construction Danmark A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-174/08) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 19 ust. 2 — Odliczenie podatku naliczonego — Podatnik mieszany — Towary i usługi wykorzystywane tak w działalności podlegającej opodatkowaniu, jak też w działalności zwolnionej od podatku — Obliczanie części podlegającej odliczeniu — Pojęcie transakcji okazjonalnych związanych z obrotem nieruchomościami — Dostawa na swoją rzecz — Zasada neutralności podatkowej)

(2009/C 312/08)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: NCC Construction Danmark A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Østre Landsret — Interpretacja art. 19 ust. 2 zdanie drugie szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku — Przedsiębiorstwo budowlane prowadzące działalność w zakresie sprzedaży budynków wybudowanych przez siebie na własny rachunek celem odsprzedaży — Towary i usługi wykorzystywane jednocześnie dla celów czynności, z którym i wiąże się prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego, jak i czynności, z którymi prawo takie się nie wiąże — Obliczanie części podlegającej odliczeniu — Pojęcie okazjonalnej transakcji związanej z obrotem nieruchomościami

Sentencja

- 1) Artykuł 19 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że sprzedaż przez przedsiębiorstwo budowlane budynków wybudowanych na własny rachunek nie może stanowić „okazjonalnej transakcji związanej z obrotem nieruchomościami” w rozumieniu tego przepisu, jeżeli działalność ta stanowi bezpośrednio, stałe i niezbędne rozwinięcie jego działalności podlegającej opodatkowaniu. W tych okolicznościach nie ma konieczności badania *in concreto*, w jakim zakresie ta działalność polegająca na sprzedaży, rozważana odrębnie, obejmuje wykorzystanie towarów i usług, w odniesieniu do których powstaje obowiązek zapłaty podatku VAT.

2) Zasada neutralności podatkowej nie może stać na przeszkodzie temu, by przedsiębiorstwo budowlane, które rozlicza się z podatku VAT z tytułu robót budowlanych wykonywanych na własny rachunek (dostaw na swoją rzecz) nie mogło odliczać w całości podatku VAT dotyczącego kosztów ogólnych poniesionych w celu wykonania tych robót, jeżeli obrót wynikający ze sprzedaży w ten sposób wybudowanych budynków jest zwolniony z podatku VAT.

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-188/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 75/442/EWG — Odpady — Ścieki domowe usuwane na terenach wiejskich poprzez szamba — Odpady nieobjęte inną legislacją — Brak transpozycji)

(2009/C 312/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciel: D. O'Hagan, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 i 7–14 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, s. 39), zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (Dz.U. L 78, s. 32), w odniesieniu do ścieków domowych usuwanych na terenach wiejskich poprzez szamba — Odpady nieobjęte inną legislacją

Sentencja

1) Nie przyjmując — z wyjątkiem dotyczącym hrabstwa Cavan — wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do art. 4 i 8 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r., w odniesieniu do ścieków domowych, usuwanych na terenach wiejskich poprzez szamba przepływowe lub inne indywidualne systemy oczyszczania, Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy.

2) Irlandia zostaje obciążona trzema czwartymi kosztów poniesionych przez Komisję Wspólnot Europejskich i pokrywa własne koszty.

3) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa jedną czwartą własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-246/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — szósta dyrektywa VAT — Artykuł 2 pkt 1 oraz art. 4 ust. 1 i 2 — Pojęcie „działalność gospodarcza” — Państwowe biura pomocy prawnej — Usługi pomocy prawnej świadczone w ramach postępowania sądowego w zamian za wynagrodzenie częściowo płacone przez beneficjenta — Pojęcie „bezpśredniego związku” pomiędzy świadczoną usługą a otrzymanym ekwiwalentem świadczenia)

(2009/C 312/10)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Aalto i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (przedstawiciel: A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1, 2 i 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Ustawodawstwo krajowe ustanawiające odmienne traktowanie w zakresie podatku VAT od pomocy prawnej w zależności od tego, czy jest ona świadczona przez prawników działających na własny rachunek lub prawników zatrudnionych w państwowych biurach pomocy prawnej — Zakłócenie konkurencji

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.